

Det er den afvejning mellem de to forhold, mellem hensynet til den kontrollerende, hvor der findes upassende forhold, og den kontrolleredes mulighed for at tage til genmæle og konsekvenserne af offentliggørelse sammenlignet med forseelsens størrelse, som er det, der er kernepunktet i dag.

For Det Radikale Venstre er det vel som for alle andre her i Folketinget ikke nogen nem afvejning. Fordelen ved den hurtige information er dog indlysende, og den har også nogle klare positive følger, som alle vel også er enige i, nemlig at viden om kontrolresultater – både positive og negative – umiddelbart kan lægges ud til offentligheden, og det har uden tvivl en præventiv, adfærdsregulerende virkning og som et aspekt, som måske ikke har været så langt fremme i debatten i dag, er det også et middel til at sikre mere lige konkurrence mellem folk på markedet.

Målet er altså, når alt kommer til alt, selvfølgelig klart også i høj grad en forbrugervejledning og et pres på de ansvarlige for i endnu højere grad at lægge vægt på de forhold, som kontrolleres, og som skal være i orden.

Kontrol er godt, men skal selvfølgelig ikke drives ud i det absurde. Det er et forhold, som Det Radikale Venstre konstant har for øje med henblik på løbende afvejning af udgifterne til kontrol. Er kontrol overhovedet en offentlig opgave på dette eller hint område, og har kontrollen en effekt, og er det et middel, som kan bruges kontra decentrale løsningsforslag som alternativ?

Alle offentlige udgifter bør fra gang til gang overvejes, så man ikke unødigt kaster om sig med udgifter.

Det forslag til vedtagelse, som vi har fået præsenteret i dag, og som er blevet fremsat bl.a. af Venstre, er efter Det Radikale Venstres mening et eksempel på en kommende udgift, som ikke vil komme til at bære en frugt, som kan opveje udgiften til udvalgets arbejde. Dertil er forskellene mellem de forskellige ministeriers reguleringsområder alt for store og for forskellige. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre at udarbejde det, som Venstre og andre lægger op til.

Jeg er på den anden side overbevist om, at alle i Folketinget under alle omstændigheder kan være enige om, at de enkelte ansvarlige ministre løbende skal følge op på, hvorvidt de offentliggjorte oplysninger rent faktisk benyttes, og at regelsættene inden for de enkelte områder er klare, gennemskelige og sikrer retssikkerheden.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget til vedtagelse.

Helge Bo Jensen (EL):

Det er ikke oplagt for Enhedslisten, at der skal gælde de samme regler for offentliggørelse af resultater af tilsynsbesøg, uanset hvilke områder der er tale om, f.eks. om der er tale om at måle kvaliteten af vores uddannelser eller kontrollere vores fødevarer. Det er nogle meget forskellige områder, og det forekommer da mest oplagt at lave nogle regler, der passer til de forskellige felter.

Det afgørende med formålet med kontrollen må være, hvis det handler om befolkningens sundhed, at forebygge og begrænse risici i den forbindelse, og så er kontrollen og offentliggørelsen helt afgørende. Det gælder på miljøområdet, og det gælder ikke mindst på fødevarerområdet.

Her har befolkningen principielt et naturligt krav på, at alle resultater af tilsynsbesøg og kontrol offentliggøres. Af hensyn til det forebyggende, især for restauranter, butikker og andre, der håndterer vores fødevarer, kan en offentliggørelse af resultaterne virke særdeles motiverende for at behandle vores fødevarer ordentligt, og vi kan ikke leve med den modsatte situation, at offentlige myndigheder ligger inde med hemmeligholdte informationer, der kunne have forhindret mennesker i at blive syge, i nogle tilfælde alvorligt. Og her er den nuværende fødevarerlovgivning, det er jeg ked af at sige, der trådte i kraft den 1. januar helt utilstrækkelig.

Desværre fik regeringen og De Konservative bl.a. ved statsliggørelsen og centraliseringen af fødevarerkontrollen samtidig ødelagt mulighederne for en ordentlig offentliggørelse af resultaterne. Kun forbud og påbud om omsætningsbegrænsende foranstaltninger, bøder og domme for overtrædelse af fødevarerlovningen kan offentliggøres. Det er meget begrænset og af meget begrænset værdi, og det sker med stor forsinkelse.

Flere kommuner, Københavns Kommune og Albertslund Kommune og sikkert også andre, har haft en mere omfattende praksis tidligere til gavn for kvaliteten og hygiejnen på området. Disse ordninger er faktisk blevet ødelagt af denne her statsliggørelse.

Så er det jo heldigvis sådan, at der har været en debat om det her, og bl.a. under behandlingen af forslag fra Enhedslisten og SF i foråret udtalte fødevarerminister Ritt Bjerregaard: